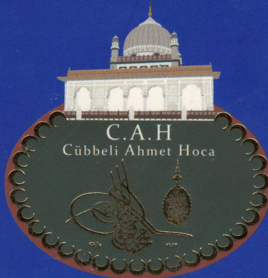
RESÂİL-İ AHMEDİYYE 56

MEVÂ'İZ-İ AHMEDİYYE: 4

PEYĞAMBER Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in SEVGİSİNİN ALÂMETLERİ

Ahmet Mahmut Ünlü

CÜBBELİ AHMET HOCA YAYINCILIK

MEVÂ'IZ-I AHMEDİYYE

-56-

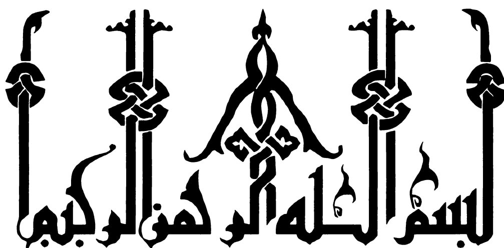
PEYGAMBER SEVGİSİNİN ALÂMETLERİ

Ahmet Mahmut Ünlü
(Cübbeli) Hoca Efendi'nin
Vaazlarından Derlenmiştir

Seri İsmi	Resâil-i Ahmediyye
Seri No	56
Kitap İsmi	PEYĞAMBER SEVGİSİNİN ALÂMETLERİ
Yazar	Ahmet Mahmut Ünlü (Cübbeli Ahmet Hoca)
Kapak Tasarım	Tuana Basın Yayın
Mizanpaj	Tuana Basın Yayın
Baskı	1. Baskı 25.08.2014
ISBN	978-605-9010-19-1
Baskı ve Cilt	Göksu Ofset
Yayınlayan	Tuana Basın Yayın
Yayıncı Sertifika	28799
İletişim	444 34 68 Çınar Mah. Osman Gazi Cad. No: 50 Bağcılar / İSTANBUL

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

"(Habîbim! Ehl-i Kitap, müşrik veya Müslüman; Allâh'ı sevdiğini iddia eden herkese) **de ki: "Eğer siz Allâh'ı seviyor olduysanız, bana hakkıyla uyun ki Allâh da sizi sevsin**(; sizden râzı olup sevap versin) **ve sizin için günahlarınızı örtsün.**

Allâh (Kendisini sevenlerin günahlarını çokça bağışlayan bir) **Ğafûr'dur;** (Habîbine uyarak sevgisini kazananlara da çok acıyan bir) **Rahîm'dir.** " *(Âli 'Imrân Sûresi:31)*

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللّٰهُ، لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾

صَلُّوا عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ.

صَلُّوا عَلَى طَبِيبِ قُلُوبِنَا مُحَمَّدٍ:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ.

صَلُّوا عَلَى شَفِيعِ ذُنُوبِنَا مُحَمَّدٍ:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ.

﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ، بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

«صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيمُ، اَللّٰهُمَّ انْفَعْنَا بِالْقُرْأٰنِ الْعَظِيمِ، وَبَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَأَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ، حَصَّنْتُكُمْ بِالْحَيِّ الْقَيُّومِ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدًا، وَدَفَعْتُ عَنْكُمُ السُّوءَ بِلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

Allâh-u Te'âlâ ve Tekaddes Hazretleri bizlere bu meclislerin kıymetini bilmeyi nasip eylesin. Âmîn! Gereken tazim ile hürmet ve edeple oturup kalkmayı nasip eylesin.

Bu dersler rebîulevvel ayı olması münasebetiyle bu mübarek ay bitene kadar **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Efendimiz**le ilgili devam edecektir, inşâallâh. Bundan memnun musunuz? Elhamdulillâh.

Bu îmandandır. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in sevgisi îmandandır. Hem cuma gecesi onun gecesidir, aman darlanmayın, ferahlanın. O da sizinle ferahlansın. Onunla sevinenlerden o da memnun oluyor *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

İnsanlar soğuklarda, yağmur altında, kaç derece soğukta bir şarkıcıyı dinlemek için saatlerce ayakta duruyorlar mı, durmuyorlar mı?!

Ee....peki bize ayıp olmaz mı **Allâh Rasûlü**'nden *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bahsedilirken bir saat bir buçuk saat içerisinde hemen ayaklanırsak, kaçmaya kalkarsak, yakalanmaz mıyız? Birileri bizi görmez mi? **Allâh** ve **Rasûlü** şâhit olmaz mı? İnsana ar olmaz mı, utanmaz mı insan? Çok ayıp...

İnsanlar şarkı türkü peşinde saatlerce soğukta ayakta duruyor, siz burda rahat yerde sıkılırsanız, bu iyiye alâmet olmaz. Bazılarında var bu sıkıntı, **Allâh** alsın inşâallâh, âmîn. İnsan sıkılır mı ya? İlimden doyulur mu ya? Âyetten hadisten doyulur mu ya?

Hatta çok kıpırdaşmamak lazım, çok hareket de iyi değil, ordan oraya geçmek, oturmak, kalkmak bunlar huzur bozuyor. Şimdi bugün bakıyorum, kitaplara bakarken, buraya çıkmadan evvel nereye bakıyorum? Kitaplara bakıyorum vakit bulursam, çünkü gazetelere bakıp da gelip burada konuşacak halim yok, onlarda çok yalan var.

Taraf gazetesinin muhâbiri geldi. Adama hürmet ediyoruz, ikram ediyoruz, "Nasılsınız iyi misiniz? Bir daha bekleriz falan" diyoruz, adam da bize diyor ki; "Aa...ben sana gelirken kafamda bir şablon vardı, şimdi o şablon dağıldı, sizi çok beğendim."

Biz de ona diyoruz sen de iyi adamsın falan... Çıkıyor gidiyor ne yazıyor? "Oo, beni şöyle odaya koydular, böyle yaptılar..."

Allâh Allâh...Kapı zaten çelikse sen geleceksin diye tahtaya mı çevireyim? Evin kapısı zaten çelik, sen gelecen diye tahtaya mı çevireyim?

Bunlar böyle, siyah olursa beyaz yazarlar, beyaz olsa siyah yazarlar, ben size ne diyorum? Bunlar ne derse tersine inanın. Bu kadar ayıp bir şey olur mu ya? Benim kimsenin cihazına el koyacak gücüm var mı ya, benim elim zaten hep ağrıyor, tuttum mu bağırıyorum ya, nerden senin cihazına el koyacağım, banane ya, kimseyle uğraşacak halimiz mi var?

Efendim, biz tesbih çekiyoruz, adamlar tetik çeken ile bizi bir tutmaya kalkıyorlar, yâ biz tesbih çekiyoruz, bizim ne işimiz var? Öyle mi değil mi?

Onun için biz gazete dergi işlerini bıraktık ama Ârifân dergisi gibi olursa o başka, onda âyet var, hadis var, o güncel habere giriyor mu? Girmez.

Bizim işimiz din ilmidir, bu meselede devam edeceğiz inşâallâh, kim burada bizi engellemek isterse, durdurmak isterse **Allâh** da onu durdurur, **Allâh** da onu durdurur.

Bizim tek havale merciimiz neresi? **Allâh-u Te'âlâ** ve **Rasûlü** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve bizim meşâyihimiz var, dostlarına havale ederiz, en güzeli değil mi? Öbür türlü böyle desen bir şey, öyle desen başka bir şey, hep dedikoduya giriyor.

Ne dedik? Kitaplar bakıyordum, önüme geldi, şimdi tekrar başka bir kitap vardı kürsüde onu açtım yine aynı yer geldi.

Abdullâh ibni Mübârek Hazretleri rivayet ediyor; diyor ki **İmâm-ı Mâlik** Hazretleri'nin dersindeydim. **İmâm-ı Mâlik** mâlikî mezhebinin müctehidi, kurucusu, büyük zat.

Âlimu'l-Medîne, Medîne âlimi diye meşhur, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i görmedi, sahabeden değil ama **Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onu haber verdi, ne buyurdu:

«يُوشِكُ أَنْ يَضْرِبَ النَّاسُ أَكْبَادَ الْإِبِلِ يَطْلُبُونَ الْعِلْمَ فَلَا يَجِدُونَ أَحَدًا مِنْ عَالِمِ الْمَدِينَةِ.»

"Yakında insanlar develerin ciğerlerine vura vura yani aylarca mesafelik yol katederken devenin üstünde ne yapıyor? Ayağı sağa sola vuruyor.

Aylarca insanlar mesafe katederek dolaşacaklar, Medîne âliminden daha büyük bir âlim bulamayacaklar.”

Bu Medîne âliminden maksat kimdir? ***“Buhârî”*** hadisinde geçer; **İmâm-ı Mâlik** Hazretleri'dir. **Abdullâh ibni Mübârek** de çok büyük velîlerden, ilk tabakalardan, o anlatıyor:

İmâm-ı Mâlik Hazretleri'nin yanındaydım, bize hadis anlatıyordu, yani bunlar hadis anlatırken, ders anlatırken ciddiyet takınıyorlar, gusül alıyorlar, abdest tazeliyorlar, misvak kullanıyorlar, buhur yakıyorlar, güzel kokular ortaya saçıyorlar, ondan sonra önlerine bakıyorlar, ayakta yaslanarak böyle edebe muhâlif vaziyetlerde hadis anlatmıyorlar, ders anlatmıyorlar. Hatta bir tanesi ayakta giderken bir hadis soruyor.

“Ben seni edepli zannediyordum yazıklar olsun sana. Yürüyoruz, yürürken bize niye böyle şeyler soruyorsun?” diyor.

Hani şimdi kapıdan girerken-çıkarken, ayaktaki sormalar zaten yanlış anlayışlara da sebep olur, hep edebe riâyet lâzım.

İbni Mübârek diyor ki tam ders anlatırken, rengi değişiyor, sararıyor, bozarıyor.

Fakat **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'ın hadisini kesmiyor, dersi bölmüyor, derse devam ediyor, bir değişiklik olduğunu biz de farkettik, tabi kimse de bir şey soramıyor, heybetinden, o zaman krallara bozuk atıyor.

Bir kere Ravza-i Mutahhara'da ders veriyor, Medîne valisi sesli konuştu, hemen onu susturdu ve:

«حُرْمَتُهُ حَيًّا كَحُرْمَتِهِ مَيِّتًا.»

"**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in vefatından sonraki hürmeti, hayattaki hürmeti ile aynıdır" dedi.

Allâh-u Te'âlâ ne buyuruyor:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾

"Seslerinizi Habîbimin sesinin üstüne çıkarmayın, birbirinize sesli konuştuğunuz gibi ona sesli konuşmayın, sonra siz hiç farkında olmadan bütün amelleriniz(in sevapları) **silinir."** *(Hucurât Sûresi:2)*

Bu âyetler kabrindeyken de geçerlidir, onun için "Sessiz ol! Edepli ol!" dedi. Yâ, hiç düşünmüyor vâli beni şöyle yapar, kral beni böyle yapar, hiç...

İmâm-ı Mâlik böyle insan *(Radıyallâhu Anh)*. Onlar niye müctehid oldular, mezhep sahibi oldular, **Allâh-u Te'âlâ** niye nasib etti onlara bu ilmi?

Ders bitince **İbni Mübârek**: "Yâ **Ebâ Abdillâh**!

-Künyesi **Ebû Abdillâh**, yani en büyük oğlundan künye alırlar Araplarda. En büyük oğlu Abdullâh ise künyesi Ebû Abdillâh olur.- Yani ey **İmâm-ı Mâlik** bugün değişik bir hal gördük, çok renginiz değişti, sarardı, soldu" deyince:

"On altı kere akrep soktu beni" diyor.

O zaman kumun üzerinde tabi, böyle halı vs. yok. Mescid-i Nebevî'de kum üzerinde ders veriyorlar, "On altı kere akrep soktu beni, fakat:

«إِنَّمَا صَبَرْتُ إِجْلَالاً لِحَدِيثِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.»

Ben dersi de kesmedim, ah uh da etmedim, size karşı da bir şey belirtmedim.

Niçin? **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*-den bahsediliyor, onun hadîs-i şerifleri okunuyor, o hadislere saygı ve hürmetimden dolayı" diyor.

Derste başka adam oluyor, ders bitti tamam, başka adam oluyor, anladınız mı? Ee sizi bir şey sokan var mı? Yok, kıpır kıpır…

Ne oluyorsunuz yâ, mübârekler huzuru muhâfaza edelim, edebi muhâfaza edelim, görüldüğümüzün farkında olalım.

Ee ben böyle dayanamam, dayanamazsan radyodan dinle, dayanamazsan internetten dinle, mübarek o zaman istediğin gibi olta at.

Ama bu meclislerin edebi var, edebiyle bulunan buyursun, edebine riayet etmeyecekse günaha girer. ***"Rûhu'l-beyân"*** tefsirinde gördüm: "Câmide, ilim meclisinde, ezan ânında, ölünün yanında, Kur'ân okunurken ve mezarlıkta dünya kelamı konuşanın otuz senelik sevabı mahv olur" ona da yazık, bize de yazık. Doğru mu söylüyorum?

Kitap böyle yazıyor, uydurmuyorum, kitap böyle yazıyor.

Bu ilim meclislerinde biriyle konuşulmaz, vaktinden evvel kalkılmaz, ders bitmeden ayaklanılmaz, usül bu, sen millete eziyet edersin, onun

ayağını ezersin, öbürünü rahatsız edersin, ona göre **Allâh** *(Celle Celâlühü)* bize afiyet versin, kalbimize de huzur ve feyiz versin, başımızdan aşağı sekînet yağdırsın inşâallâh, âmîn.

Bu dualarınız tuttu mu tutmadı mı sonunda bakacağız. Hocaefendi ne demek istiyorsun, bu gün sabahçı mıyız? Yok normal, belki eskisinden daha da az konuşuruz ama mevlid ayındayız.

Muhammed Mustafâ'mızın *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* dersindeyiz ve onunla ilgili konulardan konuşacağız, pazar günleri yaptığımız ***"Şifâ-i Şerîf"*** dersinde de öyle yaptık, inşâallâh, herhalde iki hafta kadar mevlid ayı devam edebilir, belki iki perşembe daha olabilir veyâhut bir perşembe.

Mevlid ayında bulunmamız nedeniyle hakkını vereceğiz inşâallâh. Ondan bahsetmek îmandır, onu sevmek îmandır, onu konuşmak îmandır, sahâbe-i kirâmın sevgisinden **Allâh-u Te'âlâ** bize de bir nebze nasîb eylesin, âmîn. Çünkü **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ne buyurdu:

«مَنْ أَحَبَّنِي كَانَ مَعِي فِي الْجَنَّةِ.»

"Kim beni severse cennette benimle beraberdir."

Bu sevgiyi de becermek lazımdır, sevginin alâmetleri vardır, nişanları vardır, bunlara da riâyet etmek gerekir, gösterebilmek gerekir. Çünkü neden? Âlimler: "Bir şeyi seven, onu herşeye tercih edendir" diyorlar.

Ona muvafakati, ona uyum sağlamayı, rızasına ulaşmayı herşeyden üstün tutar. Böyle olmayan o sevgide sâdık değildir, ona müddaî derler yani iddiacı, **Allâh** bizi kuru iddiadan muhafaza eylesin, âmîn.

Muhammed Mustafa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in sevgisi uğrunda sadık olanların, üzerlerinde bulundurmaları, taşımaları, takınmaları gereken alâmetlerden bazıları kitaplarda anlatılıyor, biz de onları kısaca size nakledeceğiz.

Mesela bir rivayete göre **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in sünnet-i seniyyesine uymak, sözlerine ittiba etmek, fiillerine ittiba etmek, onun yaptıklarını yapmaya çalışmak, emirlerine imtisal etmek, ne buyurduysa yapmaya çalışmak, yasaklarından ictinab etmek, sakınmak onu sevmenin en büyük alâmetlerindendir.

Şimdi biri çıkıp; "Hadislere lüzum yok" derse, "Hadis ile din olmaz" derse, "Kur'ân'da olmayana itibar yok" derse, o nereye gitti?

Bırak o dinden çıktı gitti, tamamen dînin dışına çıktı gitti.

Efendim, bu adamlar millete konuşma yapacak, konferans verecek, hitabet yapacaklar da milleti aydınlatacaklar öyle mi? Zifiri karanlığa çevirirler. Adam okuyor okuyor bir de doktora yapıyor, bir de mastır yapıyor, bir de doçent oluyor, bir de prof. oluyor falan falan...

İslâmî ilimleri okuyor yani geldiği son nokta, "Arkadaşlar bu geldiğimiz son noktada şunu anladık ki eski kitaplara hiç bakmamak lazım. Ya ne yapmak lazım? Kendi kafamızı kullanmamız lazım, Kur'ân-ı Kerîm bize aklınızı kullanın buyuruyor" diyor.

Peki Kur'ân-ı Kerîm "Benim peygamberim bir şey buyurursa onu dinlemeyin de aklınızı mı kullanın" diyor?

Bak şimdi ne kadar âyetler var, ne buyuruyor, estaîzubillâh:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ﴾

"Yâ Muhammed söyle *(Sallâllâhu Aleyhi ve Selem)*:

﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ﴾

"Siz Allâh'ı seviyorsanız, sevdiğinizi iddia ediyorsanız, bu sevgide sadıksanız",

﴿فَاتَّبِعُونِي﴾

"Bana uyacaksınız" bana uyacaksınız, ne demek Kur'ân'a uyacaksınız, çünkü Kur'ân Peygamber'den ayrılmaz, Peygamber de Kur'ân'dan ayrılmaz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

Bana uyarsanız:

﴿يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ﴾

"Allâh da sizi sevecek."

Artık bir adam "Hadisler devre dışı" derse ve yâhut "Aklıma hadis de uymazsa atarım, aklımın ermediği şey ***"Buhârî"***de de olsa, ***"Müslim"***de de olsa, kütüb-ü sittede de olsa, hangi kaynakta olursa olsun ben ona inanmam uymam" derse, bu adam **Allâh**'ı seviyor mu? Ee diyor ki bana uyarsanız **Allâh** da sizi sevecek. *(Âli 'Imrân Sûresi:31)*

Allâh-u Te'âlâ Kendisini sevmeyi hangi şarta bağlamış? Habibini sevmeye değil, sevmekten de ileri, uymaya. İttiba ne demek?

Tam uymak, bir tâbiiyyet var, bir de ittibâ var. Tâbi olmak uymak, ittibâ, izi izine, adımı adımına, tamı tamına, hiç itirazsız uymak.

"Öyle yaparsanız **Allâh** da sizi sevecek" buyuruyor. Şimdi **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e uymayan, hadîs-i şeriflere inanmayan, hadîs-i şeriflerdeki emirleri yasakları kāle almayan, **Allâh**'ı sevmiş oluyor mu? **Allâh** onu seviyor mu? "Habîbime uymayanı Ben sevmem" buyuruyor.

Habîbim söyle onlara "Beni seven sana uysun" buyuruyor. Bundan daha açık bir âyet-i kerîme var mı?

Demek ki sevginin alâmeti ne imiş? İttibâ, uymak. Hele bir de uymayı bırak, hadi bir emri tutamadın, bir yasaktan kaçamadın, mesela erkeğe altın takmayı haram etti, tamam. Adam "Bu, Kur'ân'da yok" diyor, Kur'ân'da olmasına da bir lüzum yok.

Çünkü Kur'ân ne diyor:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

"Habîbime uyun, **o ne verdiyse alın, onun yasakladığını bırakın** onun verdiği ne ise Benim verdiğimdir."

Ha bir adam altın yüzük taktı, bir haram işlemiş oldu, bir günah işlemiş oldu, bu bir derece. “Ben nefsime uyuyorum, keşke yapmasam” falan deyip üzüntü duyuyor ise bir nevi telâfidir, inşâallâh tevbeye muvaffak olur ama “Kur’ân’da böyle bir şey olmadığına göre Peygamberin yetkisi mi var?

Nasıl Peygamber altın yüzüğü erkeğe haram etmiş” derse işte mesele burada, bu tamamen dinden çıkmaktır.

Şimdi bugün yapılan da budur, o emirler yasaklar göz göre göre çiğneniyor, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in getirdiği din, tebliğ ettiği davet ne dâvetidir? **Allâh**’a davet.

Kelime-i tevhid, kelime-i tevhid kaç bölüm? İki bölüm. Bir kısmı lâ ilâhe illallâh, diğer kısmı Muhammedu’r-Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*. Şimdi adamlar çıkıyor, “Muhammedu’r-Rasûlüllâh’a luzum yok, buna inanmadan da olur, Peygambere inanmadan da olur” diyor.

Hadi “İnanmak lâzım” diyen de “Yalancı dememek yeter, Peygambere yalancı dememek cennete girmek için yeter, ona uymaya lüzum yok” diyor. Bunu diyen adamlar en büyük hocalar. **Süleyman Ateş**ler, **Hayrettin Karaman**lar.

Benim gibi câhil cühelâ, echelu men fi'l-ard, mağaradan çıkmış değiller.

Efendim diploması yok, doçentliği yok, profesörlüğü yok ya onun için böyle diyorlar.

Ama işte reitingim var, biraz çok dinleniyorum, ondan da rahatsızlar. "Yâhu niye dinliyorsunuz bu adamı, doç. değil, prof. değil, niye dinliyorsunuz?" diyorlar.

Dinliyorlar ne yapalım şimdi canım? Dinlemeyin mi diyelim? Bu sefer diyorlar ki, "Yâ hu bu boşluğu doldurun, bak ortada boşluk var, cübbelilere takkelilere kaldı bu iş, onun için bu iş bunlara kalmasın, ne olsun? Boşluğu doldurun."

Kime diyorlar, işte bu ilim adamlarına, işte efendim vasıflı adamlara. Biz vasıflı değiliz, vasıfsız eleman (o sırada cemaatten biri estağfirullâh diyor) ne estağfirullâh diyorsun?

Vasfım yok ki, doçent miyim? Profösör müyüm? O zaman ne olacak? Halka diyorlar ki, "Bunları dinleyin."

Bu sefer bu adamlara da: "Siz niye böyle kendinizi dinletemiyorsunuz kardeşim? Ne beceriksiz adamsınız, ne yapmamız lazım, satış yapın ne olur cübbelilere kalmasın bu meydan" diyorlar.

Peki bunların "Meydanı cübbelilere bırakmayın" dedikleri hocaları, üstadları ne diyor? Diyor ki "Peygambere ittibâ şart değil, bir adam peygambere yalancı demezse, ama onun dinine girmese de, ona uymasa da cennete girer" diyor, "**Allâh**'a âhirete inansa yeter" diyor.

Halbuki burada Kur'ân ne söylüyor, Habîbim söyle ki **Allâh**'ı seviyorsanız bana uyun, bana inanın değil bak, inanmak başka, uymak başka kardeş.

Başka âyet-i kerîmede ne buyuruyor:

﴿فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

İmânı söylüyor, **"Allâh'a inanın peygamberine inanın"** buyuruyor. İnandıktan sonra ne diyor:

﴿وَاتَّبِعُوهُ﴾

"Ona uyun" uyun ne demek? "Bırakın başka yolları, girin İslam dinine, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i peygamber olarak kabul ederek, onun buyurduklarına tâbi olup, Müslüman olun" demek.

Yani:

﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

"Umulur ki hidayete kavuşursunuz, yoksa hidayetten mahrum kalırsınız" demek.

Senin "Meydanı boş bırakmayın" dediğin adam, peygambere uydurmadan cennete girdiriyor adamı, bu millet bunu dinler mi?

Doçent de olsa dinlemez, profesör de olsa dinlemez, havada kuş kapsa da dinlemez.

Çünkü adam derse Muhammedur Rasûlüllâh'sız olur, eee bu millet dinini değiştirmedi ki, bu millet dinden çıkmadı ki, **Allâh** bu Türk milletini Ehli Sünnet'ten ayırmasın, **Allâh** bu oyunları iptal eylesin, bu değirmene su taşıyanların bu güçlerini maddî mânevî ellerinden alsın inşâallâh, **Allâh** sizi de beni de uyandırsın, âmîn.

İşimiz zor. Dünyanın her tarafında Ehl-i Sünnet'e baskı var, Ehl-i Sünnet konuşmayacak, herkes her saçmalığı konuşsun serbest, Ehl-i Sünnet susacak, doğru duyulmaması için ellerinden geleni yapıyorlar, biz doğruyu yazıyoruz dergide, eee böyle yazarsanız biz sizi alamayız, biz sizi satamayız, eee ne yapalım şimdi?

Biz bu doğruları bırakacak mıyız? Hergün bir baskı, hergün bir sıkıntı, bizim neler çektiğimizi siz biliyor musunuz? Bir de içerden mübarekler bizimle uğraşıyor.

Onlar da biri üstten çekiyor biri alttan çekiyor, parçamızı ayrı koyacaklar, yâhu kardeşim **Allâh**'a emanet bir canımız var, biz gafillerin hatırı için doğruyu konuşmaktan vazgeçemeyiz. Birileri neye hizmet ediyor, ne tarafın adamlarıdır bilmiyoruz ama kim bizimle uğraşıyorsa bir gayeye hizmet ediyor.

Kesinlikle bizimle uğraşanlar bir gayeye hizmet ediyor, o gaye nedir? Haa, biz nelere reddiye yapıyorsak, neler hakkında cevaplar veriyorsak, nelerin yanlış olduğunu konuşuyorsak, o bölgelerin rahatsız olması normal, demek ki dolaylı yollardan başka açılardan, başka bahanelerle "Şöyleymiş, böyleymiş" diye gelenlerin tümü aslında kimin değirmenine su taşıyor.

O bizim reddiye yaptığımız Ehl-i Sünnet dışı, din dışı akılların değirmenine su taşıyor, ama bilerek ama bilmeyerek fakat hakkın susturulması için büyük bir gayret ve faaliyet içindedirler, bir- çok insanlar illâki gerisi nereye dayanıyor, uluslararası bu işin boyutu var, çok rahatsızlar, niye?

Biz diyoruz ki **"İslam'a girmeden cennete girilmez, Müslüman olunmadan cennete girilmez"** hiçbir doktorun profösörün buna yetkisi yoktur ki bu âyet ve hadisleri tahrif eylesin ve "Peygambere uymadan cennete girilir" desin.

Allâh sevmediğini cennete sokar mı? Burada da: **"Beni seven peygamberime uyacak"** buyuruyor. *(Âli 'Imrân Sûresi:31'den)*

Siz buraya ne mana veriyorsunuz? "Peygambere uymadan Ben sevmem adamı" buyuruyor. Sen de sevmediği adamları cennete sokuyorsun, biz de: "Cennet babamızın çiftliği değil, **Allâh** ne buyuruyorsa ona uyalım" dediğimiz vakitte, "Senin susman lazım, öyle olmazsa şöyle, böyle olmazsa öyle…" Her türlü baskı maddi ve mânevî suretlerle. Ama içimizde de bu işe alet olan çok büyük zemin buluyorlar.

Allâh-u Te'âlâ'ya sığındık, **Rabb**imize güvendik, hak her zaman garip olmuştur, doğru konuşan her zaman zayıf olmuştur.

: اَلدِّينُ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ

"Din garip başlamıştır, yine gurbete dönecektir."

Tabî ki beni dünyanın süper güçleri tasvip etseler, tasdik etseler, ilerletseler o zaman bende de bir sakatlıklar var demektir.

Tabî ki böyle uğraşacaklar, bizim bu gurbetliğimiz, garibliğimiz anladınız mı, burjuvazi tarafından tutulmamamamız, yüksek tabakalar tarafından tasvib edilmemememiz ve uluslararası bütün gündemlerde, haberlerin İngilizceleri bile çıkıyor şimdi, dünyanın basınında benim aleyhime kaç tane.

İngilizce haberler geldi, İngilizce yazmışlar, bu böyle adam şöyle adam diye. Bütün mesele ne? Söylediğimiz sözler itibar görmesin, tesir etmesin, insanlar uyanmasın, uyandırılmasın, efendim, ya benden başka adam mı kalmadı mübarekler iki kişi daha çıkın da üç olalım yâ hu, amma velâkin ya doğruyu söyleyeceğiz ya da sükût edeceğiz.

Konuşuyorsak hoşaf soğutamayız, ama sükût edersek o başka, vakti gelirse sükut etmesini de biliriz. Sus derlerse susarız, şimdi de konuş diyorlar. Biz laf dinliyoruz, laf dinliyoruz. Ama her taraf rahatsız oluyor, nedir bu ya?

Niye rahatsız oluyorsun, dediklerimizde ne var? Şu vatana, millete, vatanın bölünmesine yönelik ne söylüyoruz?

Hep aman bu vatan bölünmesin, aman misyoner faaliyetlerine meydan vermeyelim, aman efendim kâfirlerin oyunlarına gelmeyelim, birbirimizi kırmayalım, hırsızlık yapmayalım, cana kıymayalım, zimmî vatandaş da olsa, gayrı müslim de olsa bunları öldürmeyelim değil mi?

Ne konuşuyoruz biz yani? Rahatsız edici ne var? Bir şey yok.

Ama ben kimsenin uşağı değilim, kimsenin siyasi parti üyesi değilim, şuna rey verin, şunu destekleyin diyecek bir durumda değilim, ben din adamıyım, âyet-hadis okuyorum.

Biz partiler üstü durmak durumundayız, öyle değil mi? Öbür türlü bizi her türden, her sınıftan insan dinliyor mu, dinlemiyor mu?

Dinlemesi lazım değil mi? Lazım. Çünkü din, adamın âhiretidir, sonsuz hayatıdır, ebedî geleceğidir din.

Öbür işler bugün var yarın yok, **Muhammed Mustafa** devamlı kalacaktır *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

Bu İslam kalacaktır, bu Ehl-i Sünnet kalacaktır. Senin davan, senin üyeliğin, senin derneğin, bunlar geçici şeylerdir, biz bunlarla sınırlı kalamayız. Öyle mi, değil mi?

Biz hakka uyacağız arkadaşlar, haktan ayrılan babam olsa uymam, oğlum olsa, canım ciğerim olsa **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şanına şerefine noksanlık getirenden nefret ederim, nefret ederim, hiç sevmem ama zenci olsa, fakir olsa, hakir olsa, cüzamlı olsa her yerinden irin aksa eğer ki **Muhammed Mustafa**'nın *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* âşığıysa, eğer şu İslam'a sâdık ise ben onu severim, vallahi severim.

Mesele dindir, mesele îmandır, mesele inançtır, fikirdir, düşüncedir. **Allâh** suretlerimize bakmıyor. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* buyuruyor:

»إِنَّ اللهَ لاَ يَنْظُرُ إِلَى صُوَرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلٰكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَنِيَّاتِكُمْ.«

"Allâh mallarınıza, rütbelerinize bakmıyor, görüntülerinize bakmıyor, istediğin kadar yakışıklı ol, istediğin kadar güzel ol, Allâh-u Te'âlâ yakışıklılığa bakmıyor, 'Yakışıklılar cennete, suratı çirkin olan zaten cehennemlik' demiyor velâkin Allâh kalplerinize, niyetlerinize bakıyor" öyle mi? Benim niyetim hayırlıdır, benim niyetimde kimseye kötülük yok.

Efendi Hazretleri *(Kuddise Sirruhu)* yatıyordu, bir gün yattığı yerden **Muhammed Hoca**'ya öyle dedi:"Bu **Cübbeli**'nin niyeti hayırlıdır" dedi, bak şahidim kim? "Bunun niyeti hayırlıdır" diyen kim? Evliyânın reisi **Mahmud Efendi Hazretleri**! **Allâh-u Te'âlâ** ona yanlış bildirir mi?! Dostlarını kandırır mı?!

Benim amelimde yanlışlar olabilir, kuluz, **Allâh** ile aramızda, herkesin kusuru olur amma niyet hayır, akibet hayır inşâallâh, tamam.

Allâh'ı seviyorsanız sevgilisine uyacaksınız, o zaman **Allâh** da sizi sevecek. Peki **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e uymak nedir? Sünnetine uymak, ne buyuruyor **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

مَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحَبَّنِي وَمَنْ أَحَبَّنِي كَانَ مَعِي فِي الْجَنَّةِ

"Benim sünnetimi yaşatan muhakkak beni sevmiş olur. Yani beni sevdiğini göstermiş olur, lafla olmaz, yolumu yaşatacak. Beni seven cennette benimle beraber olur."

Bu yolu yaşatmak evvela nerde olmuş olur?

İtikad sahasında olur, bir adam şimdi kalkıp da “Kadere inanmak lazım değil” derse, bu adam **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in itikad noktasındaki sünnetini terkedip yoldan çıkmış olur.

Sen “Kadere inanmak âmentünün bir esasıdır” dersen ve bunu millete aşılarsan ne oldu, inkar edilen bir sünneti ihya ettin, anladınız mı?

Hangi sünnet böyle inkar ediliyor, reddediliyor, itikad noktasında olsun, amel noktasında olsun onu ispat için biri çıkıp uğraşırsa ne olur? Sünneti ihya etmiş olur.

Amel etmekle de ihya etmiş olur, bir de o inkar edenlere karşı cevap verirse o da ihyanın en büyüğü olur.

Çünkü amel kendine münhasır kalır ama millete anlatmak veya anlatılan bir yazıyı, sözü, sohbeti ulaştırmak o daha büyük bir canlandırma olur.

“Yolumu yaşatan beni sevdiğini göstermiş olur. Beni seven de cennette benimle beraber olur.” Bak ne kadar günahkar olursan ol diyorum.

Bak ***“Buhârî”***de geçiyor: “Adam içki içiyor, içki içtiği için had cezası var İslam’da, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e getiriliyor.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Efendimiz** tabi devlet reisi olması hasebiyle had cezasını kendisi ikame ediyor, sopa atıyor, o zaman, mübarek sahabe-i kiramdan bir zat, ama nasıl bir zat?

Yetmiş kişiyle birlikte Akabe bîatında bulunan, Bedir'de de bulunanlardan, Uhud'ta da bulunanlardan, Hendek'te de bulunanlardan fakat içkiye mübtela, olabilir mi böyle bir şey? Olabiliyor işte, ne yapacağız şimdi?

Size sorsaydım şimdi söylemeden evvel "Öyle sahabî olmaz" derdiniz. Sahabeyi de reddederdiniz, siz adamın sahabî olup olmadığını da seçime sunarsınız yani, bir de rey atarsınız, "Olmaz bunu ihraç ettik" dersiniz, "Reddediyoruz bunu" dersiniz. Kimsin sen be!

Seni kim kabul etmiş de, sen onu reddediyorsun be! Bedir ehli hakkında:

«اِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ.»

"İstediğinizi yapın bundan sonra, peşin affettim" buyrulmuş, ne konuşuyorsun sen be!

Mesele niyetse, bak ben size ne diyorum **Allâh-u Te'âlâ** niyetlerinize bakıyor, herkesin günahı olabilir, hadîs-i şerifte:

«لِكُلِّ مُؤْمِنٍ ذَنْبٌ يَعْتَادُهُ الْفَيْنَةَ بَعْدَ الْفَيْنَةِ.»

"Her Müslümanın bir günahı vardır, onu âdet haline getirmiştir ara ara onu yoklar, adam altmışa yetmişe gelir, yine arada yoklar onu" buyruluyor.

Yine hadîs-i şerîf:

«كُلُّكُمْ خَطَّاؤُونَ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ.»

"Hepiniz hatalısınız, hepiniz günahkârsınız, ama günahkârların en hayırlıları çok tövbe edenlerdir" buyuruyor.

Mesele günahta ısrar etmemek, hemen peşinde istiğfar etmek, **Allâh**'tan af dilemek, **Allâh**'ı hatıra getirmek, **Allâh** *(Celle Celâlühû)*den korkmak.

«مَا أَصَرَّ مَنِ اسْتَغْفَرَ وَإِنْ عَادَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً.»

"Bir günde aynı günaha yetmiş kere dönse, yetmişinde de pişman olup estağfirullâh derse, onu Allâh günahta ısrarcı saymıyor, sen diyor tevbecisin, ısrarcı değilsin."

Bu **Ebû Bekr-i Sıddık** *(Radıyallâhu Anh)*ın rivâyet ettiği bir hadîs-i şeriftir, ***"Tirmizî"***de geçer, ne diyorsun sen?

Bak mübârek zat adı **Nuayman** *(Radıyallâhu Anh)*, şakacı şen şakrak bir zat.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* tabi ona içkiyle yakalanırsa ne oluyor? Sopası var, celde vuruyor, sahabe-i kirâmdan bir tanesi:

«اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُ مَا أَكْثَرَ مَا يَشْرَبُ وَمَا أَكْثَرَ مَا يُجْلَدُ.»

"**Allâh**'ım bu adama lanet et, amma da içiyor, ikide bir geliyor sopa yiyor yine gidip içiyor" dedi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ne buyurdu ona:

«لَا تَلْعَنْهُ فَإِنَّهُ يُحِبُّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ.»

Hani orada "Bu Bedir'e katıldı, Uhud'a, Hendek muhârebesine katıldı" demedi.

"Buna beddua edemezsin, niye? Çünkü Allâh ve Rasûlü'nü seviyor" buyurdu.

Yani adam içki içti diye "Bu kişi **Allâh** ve Peygamberi sevmiyor" diyebilir misin? Diyemezsin, hangi günahı yaparsa yapsın.

Sevgi en başta nerede diyorum sana, sevgi ve uymak neresidir diyorum?

İtikattadır, inançtadır, onun haram olduğuna inanıyor, yani nefis onu düşürüyor, o düşüyor kalkıyor, düşüyor kalkıyor, düşmez kalkmaz bir **Allâh**!

Düşüyor kalkıyor, sakın ümidi kesmeyin, şeytan hangi günaha girerseniz size ümidi kestirmesin, sen daha affolmazsın diye seni o günahta sabit kılmasın.

İşte görün, seviyorsan **Allâh**'ı-Peygamberi **Allâh** ve Peygamber seni reddetmiyor, kabul ediyor seni, anladınız mı? Büyük müjde var, ama **Allâh** ve **Rasûlü**'nü sevmek ne demek görüyor musun?

O sevgi seni eninde sonunda kurtarıyor, kurtaracaktır, bu sevgiyi arttıralım inşâallâh, âmîn.

İşte bu sevginin de artması için çok bahsetmek, çok konuşmak lazım, çok sohbet dinlemek lazım, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den bahsedilen sohbetlerde îman nuru parlıyor, şimdi insan onu daha çok anıyor, sonra tanıyor, tanıdıkça sevgisi artıyor.

Evet, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i sevmenin alametlerinden birisi de nedir?

Ondan çok bahsetmek, siyer okumak, mevlid okumak, değil mi?

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in mevlidini ilk olarak bu sene Arapça **Berzencî** mevlidini okumak, tab etmek bize nasib oldu, ben bundan dolayı bahtiyar oldum.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e bir hizmet takdim ettik, inşâallâh kabul eder, Sallallâhu aleyhi ve sellem'e mutlaka arzolundu, insanlar başladılar okumaya, salevât getirmeye, evde ocakta mevlid okumaya başlandı, elhamdulillâh, bu çok büyük bir fazilete mazhariyettir.

Onu anmaktır, onun teşrifini sağlamaktır, çok sevindiğini beyan ediyor, kaç kişiye böyle eski kitaplarda geçiyor, ***"Sübülü'l-hüdâ ve'r-reşâd"*** diye eser vardır **İmâm-ı Sâlihî**'nin, o kıymetli eser yedi yüz-sekiz yüz sene evvel yazılmış.

Bu kitabı yazdıktan sonra onları da biraz araştırdım, hepsine bakılamıyor, sonra bir daha tetebbuat yaptım, baktım daha neler yazıyor, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i gören ulemânın haddi hesabı yok. Hepsine diyor ki "Ben razıyım, nerede mevlid okunsa ben orada hazırım."Yani Onu çağırmanın yolu, misafir etmenin yolu, ocağında, dükkânında, arabanda, meclisinde, toplantında Onu davet etmenin yolu, istiyorsunuz ya falan hoca benim eve gelse, bir çay içse, bırak şimdi be!

Muhammed Mustafa'yı evine davet et, ben evine gelsem ne olur, gelmesem ne olur?

Cübbeli Hoca meşhur olmuş da adam mı olmuş? Ondan sonra da "Benim eve **Cübbeli Hoca** geldi" diye anlatırsın. Bunlar iş değil, sen bir mevlid oku, bir salevât getir, bir de fakir çağır, gariban, gariban tamam mı kardeş? Benim yiyeceğim var, benim durumum idare eder, aç kalmıyorum fakirler var, mahallenizdeki fakirleri **Allâh** rızası için inşâallâh çağırın mevlid meclisine.

Hem **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* fakirleri çok sever,

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّ الْمَسَاكِينِ.»

"Yâ Rabbi bana fakilerin sevgisini ver" diye de dua eder, onun için eğer mahallede üç beş fakiri yemeğe çağırsanız, bir sıcak çorba içirseniz, şu mevlidi de okusanız, mutlaka hazır olur, teşrif eder, razı olur.

Siz ona bakın, salevât-ı şerîfeyi çok getirmek,

«صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ.»

Sallallâhu aleyhi ve sellem, allâhümme salli alâ Muhammed ve alâ âlihi ve sahbihi ve sellim.

Ona kavuşmayı çok arzulamak, şimdi seven sevdiğine kavuşmak ister mi? İster, ne kadar ister? Sevgisi ne kadar fazlaysa o kadar kavuşmayı fazla ister. Tabi ona kavuşmak nerede nasib olacak?

Cennette inşâallâh, ölürken de nasib olacak inşâallâh, kabirde de nasib olacak inşâallâh. Onun için bazı Allâh dostları devamlı ölmek istiyorlardı, niye?

Mesela **Hâlid ibni Ma'dan** Hazretleri *(Radıyallâhu Anh)*, bu zat tâbi'îndendir, onun kızı **Abde** *(Radıyallâhu Anhâ)* vâlidemiz anlatıyor:

Babam ne zaman yatağa girse **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e olan aşkından, sahabeye, muhâcirlere ve ensâra olan iştiyâkından onların isimlerini sayar ve yatakta:

هُمْ أَصْلِي وَ فَصْلِي، وَإِلَيْهِمْ يَحِنُّ قَلْبِي

طَالَ إِلَيْهِمْ شَوْقِي، فَعَجِّلْ يَا رَبِّ قَضَائِي إِلَيْكَ

"Benim aslım da onlar, faslım da onlar,
Köküm, kökenim onlar, canım onlar,
kalbim onlara meyleder,

Onlara iştiyakım, devamlı hasretim artar.
*Ne olur Yâ **Rabbi** beni çabuk Sana al,*
*huzuruna al da, **Habîbi**ne kavuşayım"*

der, uyuyana kadar böyle dua ederdi.

İnsanlarda böyle haller var, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Efendimizin** sevgisinden aşkından ölmek isteyenler var, yani ölmeden de kavuşulur amma çok salevât-ı şerîfeyle, sünnete hakîkî ittibâ ile insan hakîkî hayatında da kavuşabilir.

Ona çok kavuşmayı istemek, Medîne'ye gitmeyi istemek, Ravza-i Mutahhara'da kabr-i şerîfini ziyarete gitmeyi istemek, bu istekler nedendir işte? Sevgidendir, o sevgi nedendir? Îmandandır.

Yani onu sevmeyen, ona îman etmeyen Medîne'ye gideyim ister mi? İstemez. Medîne'de dururken dönmek ister mi? İstemez.

Ama orada bazen hacılardan sekiz gün, on gün, on beş gün de bunalanlar da olur, bu da kötü işte.

Onun için adamın biri ne dedi? "Yâ günler oldu burada bir serin ayran içemedik, şimdi bizim yaylada olsaydık da bir ayran içseydik" dedi.

Nerede dedi? Medîne'de dedi.

O gece **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* evliyâullahtan birine zuhur etti ve: "Git, o adama söyle, hemen Medîne'yi terk etsin, gitsin köyüne ne içerse içsin!" buyurdu.

O zat **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ne dediğini anlamıyor ama **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den ihtar gelince o adama gitti, bunu söyleyince, adam mahvoldu, perişan oldu, ocağı battı.

Onun için **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Medîne'de kalmayı teşvik ediyor, Medîne'de ölmeyi teşvik ediyor, Medîne'de derken intihar mı edeceğiz canım, ama çok gidene nasib olur, değil mi?!

Bu **Nihat Hatiboğlu**'nun babası vardı, **Haydar Hatipoğlu** çok mübarek bir adamdı, İzmir müftüsüydü, ***"Sünen-i ibni Mâce"***ye Türkçe şerh yazmıştır, çok âlim, Peygamber aşığı, yani Medîne'den ertesi gün Türkiye'ye gelecek iken ne yaptı?

Ravza'ya bakıyor, Yeşil Kubbe'ye bakıyor, ağlıyor, ağlıyor, aşkından **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in, daha yakında yani, biz de o sene hacdaydık. "Nasıl ayrılacağım ben Medîne'den" dedi, yâ sevgi yâ...

Böyle bir şeyler var bu zamanda da var yâ, herkesi de kendimiz gibi zannetmeyelim yâ, herkes bizim gibi soğuk değil, ondan sonra pasaporttan geçiyordu, geçip uçağa binseydi, Türkiye'ye gelecekti, pasaporta geldi orada vefat etti. Aldılar Medîne'de gömdüler. Biraz sonra ölse cenazesi Türkiye'ye gelecekti.

«مَنِ اسْتَطَاعَ أَنْ يَمُوتَ فِي الْمَدِينَةِ فَلْيَمُتْ فَإِنَّ مَنْ مَاتَ بِهَا كُنْتُ لَهُ شَهِيدًا أَوْ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

"Medîne'de ölme imkanı bulan ölsün, zira orada ölene kıyamet günü şahit ve şefaatçi olurum" buyurdu **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*. Ne demek, "Orada kalsın" yani ikāme alsın. Hani olur ya orada ikāme alıyor, kalıyor, oturuyor, sıkıntısına katlanıyor. Hadîs-i şerîfte:

«مَنْ صَبَرَ عَلَى لأْوَاءِ الْمَدِينَةِ كُنْتُ لَهُ شَهِيدًا وَشَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

"Kim Medîne'deki sıkıntılara sabredip de benimle komşuluğa katlanırsa, kıyamet günü ona şahit ve şefeatçı olurum" buyruluyor.

Hacı Sami Efendi Hazretleri niye gitti? Ölünceye kadar orada durdu, değil mi? Daha birçok velîler, **Şeyh Şamil Hazretleri** gitti öyle, **Hâce Pârisâ** *(Kuddise Sirruhu)* gitti, öyle **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in aşkından, tabî çok kârı var, ne buyuruyor:

"Ben Medîne'de ölene şefeatçi olurum."

İlk diriltilecek kabristan Medîne mezarlığıdır. İlk olarak **Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, peşinden Medîne dirilecek.

Şimdi Medîne'ye gitmeyi istemek, hasret çekmek bu nedendir? Sevgidendir. Çünkü seven sevdiğine kavuşmayı çok ister.

"**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* zaten vefat etmiş ne fark eder? Ha orada ha burada" denilir mi, hiç böyle olur mu? Ne buyuruyor:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ عِنْدَ قَبْرِي سَمِعْتُهُ
وَمَنْ صَلَّى عَلَيَّ نَائِيًا أُبْلِغْتُهُ.»

"Mezarımın başında salevât okuyanı ben kulağım ile duyarım, uzaktan bana salevât okuyanı melekler bana ulaştırır."

Ama cuma gecesi müstesnâ,

«أَكْثِرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِي اللَّيْلَةِ الْغَرَّاءِ وَالْيَوْمِ الْأَزْهَرِ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ».

"Parlak gecede ve nurlu günde bana çok salât okuyun, çünkü salâtlarınız bana arz olunuyor" buyrulmuştur.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

Şimdi bu gece salevât okunsa melekler aradan kalkar, **"Aynı kabrimin yanında gibi duyarım"** buyuruyor.

Allâhümme salli alâ Seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihî ve sellim.

Biz niye cuma geceleri yapıyoruz bu dersi? Salevât okumamıza da vesile oluyor. **Allâh**'ım tekrar tekrar ziyaretlerini nasib eylesin, ölümümüzü Medîne-i Münevvere'de takdir eylesin, âmîn!

Kabul olunur diye korkmayın, insanda da bir nefis var, "Yâ orada da kimse beni ziyarete gelmez, mezar taşım da kaybolur" diye vesvese verir. Sanki biri ziyarete gelse seni mi kuratacak?

Hazreti Ömer *(Radıyallâhu Anh)*ın duası:

«اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي شَهَادَةً فِي سَبِيلِكَ وَاجْعَلْ مَوْتِي فِي بَلَدِ رَسُولِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.»

Ne diyor **Hazreti Ömer** *(Radıyallâhu Anh)*: "Yâ **Rabbi**! Hem yolunda şehitlik nasib et, hem de ölümümü **Rasûl**ünün beldesinde nasib et *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*!"

Hazreti Ömer'in bu duasına herkes şaşırıyordu, niye? O zaman Medîne'de bütün vilâyetler Müslüman olmuş, cihatta şehid olmak için nerelere gitmek lazım, çok uzak yerlerde kâfirlerle muhârebelere katılmak lazım, peki oralarda muharebeye katılırsa da ölümü Medîne'de olmaz ama onun duası tuttu mu? Tuttu.

Ebû Lü'lüe Mecûsîsi köle kalktı, onu mihrapta sabah namazında şehit etti. Hem **Allâh** yolunda şehit oldu hem de mihrapta **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yanında vefat etti.

İşte böyle yani, doğru dürüst dua edenlerin muradı veriliyor.

Diyelim ki olmadı burada öldük gömüldük tabî ki nasip neredeyse orada olacak ama o zaman da biz yine aşkımız var ise şevkimiz var ise.

İşte her cuma gecesi okuyoruz, ***"Salevât-ı Şerîfe"*** kitabında "âli'l-kadr sîğası", her cuma gecesi okuyoruz değil mi?

Ama hiçbir cuma bırakmamak lazım, sohbet olur olmaz, yaz olur, tatil olur, hiçbir cuma sizin onu en az bir kere bırakmamanız lazım.

"Salevât-ı Şerîfe" kitabının 64. sayfasından okuyoruz, buyurun:

«اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ.»

"Allâhümme salli ve sellim ve bârik alâ Seyyidinâ Muhammedin Nebiyyil Ümmî, el-Habîbi'l-âli'lkadri el azîmi'l câhi ve alâ âlihi ve sahbih." Âmîn!

İmâm-ı Süyûtî Hazretleri: "Yüz kere felan okunsa ya da en az on kere okunsa her gece, cuma gecesi yüz kere okunsa çok sevapları var" diye yazıyor orada.

"Salevât-ı Şerîfe" kitabında okuyun fakat **İmâm-ı Süyûtî**: "Her cuma gecesi bir kere bile okunsa nerede gömülürse, onu lahdine **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* indirir" diyor.

Yine ben ne dedim size, bu mevlid ayıdır, bir de şaban ayında özellikle **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile alâkalı salevât kitabı çok yazdım, "Bunlardan okuyun" diyorum size, ben tek tek vakit bulamıyorum anlatmaya.

"Salevât-ı Muzâ'afât" kitabımda geçiyor,

«اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تَكُونُ لَكَ
رِضَاءً وَلَهُ جَزَاءً وَلِحَقِّهِ أَدَاءً.»

"Allâhümme salli alâ Seyyidinâ Muhammed, salâten tekünü leke rıdâ ve lehû cezâ ve lihakkihî edâ."

"Bunu her gün 33 kere okusa dünyanın neresinde gömülürse gömülsün **Allâh-u Te'âlâ Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kabr-i şerîfi ile vefat eden bu salevat sahibinin kabrinin arasında bir irtibat kurar, hark açar kabirlerini birbirine ekler" diyor, bu acâyiptir.

İmâm-ı Murtazâ ez-Zebîdî Hazretleri ***"İhyâ-u ulûmi'd-dîn"***i şerh eden büyük âlim, Hanefî, Nakşî büyük zat, o kitabında bunu alıyor, onu da yazdım, ***"Dualarım"*** kitabımda da var, ***"Salevât-ı Muzâ'afât"***ta da var.

Ne hazîneler var, ne defîneler var, yazık değil mi biz bunları kaçıralım, biz kimin peşindeyiz, kimin sevgisinin iddiasındayız, bizim sevgilimiz kim?

Eğer **Muhammed Mustafa** ise *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* insan ona kavuşmayı arzular, kavuşmanın yolu buradan geçer, onu çok anacaksın, çok salevât okuyacaksın, çok seveceksin, hep ondan bahsedeceksin, onu anlatmak dindir, Kim bize "Siz aşırı gidiyorsunuz" derse desin biz onun sevgisinde noksan kalıyoruz. **Allâh** daha aşırı gitmeyi nasib eylesin, âmîn.

Ne diyor **İmâm-ı Bûsîrî *"Kasîde-i Bürde"*** sâhibi *(Rahimehullâh)*:

دَعْ مَا ادَّعَتْهُ النَّصَارَى فِي نَبِيِّهِمِ

وَاحْكُمْ بِمَا شِئْتَ مَدْحًا فِيهِ وَاحْتَكِمِ

*"Hristiyanların peygamberlerine dediği gibi deme, **Allâh**'tır deme, ilahtır deme, **Allâh**'ın oğludur deme,*

Geri kalan ne kadar methiye varsa hepsini ona yakıştır, az bile kalır."

İşte budur. Onun üstünlüğünü kim anlatabilir, kim tarif edebilir?

فَإِنَّ فَضْلَ رَسُولِ اللّٰهِ لَيْسَ لَهُ
حَدٌّ فَيُعْرِبَ عَنْهُ نَاطِقٌ بِفَمِ

*"**Allâh Rasûlü** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in*
üstünlüğünün sınırı yok ki,
Birisi kalksın da onu ağzıyla anlatabilsin."

Yani biz Onu nasıl medh edeceğiz, nasıl hakkını vereceğiz.

"Senin nûr-u cemâlinle bütün âlem zıyâ olmuş,
Ne haddim seni medh etmek ki meddâhın
Hüdâ olmuş."

Allâh'ın medh ettiği bir zatı biz nasıl medh edeceğiz? Kur'ân ondan bahsediyor, sûreler inmiş onun hakkında *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

İsmet Ğarîbullâh *(Kuddise Sirruhu)*:

"Ne mümkin vasfolunmak ol Habîbi,
*Ana vassaf hemen **Allâh** karîbi."*

buyuruyor, mümkinâtı yok, biz anlatamayız o sevgiliyi, neden, çünkü en yakını **Allâh-u Te'âlâ**, en yakın O, O anlatıyor, biz ona çok uzaktayız, **Rabbim** yaklaştırsın, âmîn.

İşte bu derslerle yaklaşacağız. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i sevmenin alâmetleri var.

Lafla olacak şeyler değil, çok seviyorum demekle sâbit olmaz, ondan çok bahsetmek ve bahsederken de tazim, hürmet, saygı, huşû, boyun kırıklığı, ismini duyduğun zaman etkilenme meselesi, bizim Türk milletinde maşâallâh bu güzel, hemen ne yaparlar? Sağ ellerini kalplerinin üzerine koyup "Allâhümme salli alâ Muhammed" derler.

Allâh bu âdetleri devam ettirsin, âmîn. Kıymetli ecdadımızdan kalan güzel sünnetlerdir bunlar, başka milletlerde pek bu kalmamış, memleketimizde bu devam ediyor, elhamdulillâh, yani bir derlenme, toparlanma, saygı değil mi? Efendim "Siz aşırı yükseltmeci mantıktasınız" diyor **İslamoğlu**, sen öyle diyorsun ama haksızsın, çünkü **Allâh-u Te'âlâ** bize buyuruyor ki:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ﴾

"Habîbim! Biz seni şahid olarak, müjdeci olarak, uyarıcı olarak gönderdik. Ey mü'minler! Bu peygamberi niye yolladık? Allâh ve Peygamberine inanasınız diye (daha) **ve Peygamber** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***e son derece saygı göstereresiniz diye, yani son derece."** *(Fetih Sûresi:8 ve 9'dan)*

Bak ne diyor burada **İmâm-ı Müberrid** Hazretleri, bu İmam bu işin pîridir, lugatın babasıdır, kelimelerin tahlîlinin esasıdır, tüm tefsirler **İmâm-ı Müberrid**'den alır.

Ne diyor yani, ona tazim ne demek çok büyük tutmak, "Çok büyük tutarken de mübalağa yapacaksın, son dereceye kadar büyüteceksiniz onu" diyor, **Allâh** bana emrediyor, İnnâ Fetehnâ Sûresi'nde, "Tazim ederken çok büyük yapacaksınız, mübalağa yapacaksınız" buyuruyor.

İnsanlar içinde ona eş tanımayacaksınız, **Allâh** vucub âleminde tek, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* imkân âleminde tek, bu âlem-i imkanda o da bizim gibi insandır ama o âlemde tektir, eşi ve benzeri yoktur.

Allâh bize "Son derece tazim edip mübalağa yapacaksınız" diye emrediyor, adam da kalkıyor ***"Üç Muhammed"*** diye kitap yazıyor "İşte yüceltmeci mantık, bunlar aşırı büyütüyor" diyor.

Büyütüyoruz da **Allâh** mı dedik hâşâ, büyütüyoruz da **Allâh**'ın oğlu mu dedik hâşâ? Yakışmayan hangi vasfı koyduk? Biz az bile yapıyoruz, hakkıyla tazim edemiyoruz, onu ancak **Allâh**'ımız tanıyor *(Celle Celâlühü)*, biz daha emekliyoruz onu tanıma babında.

Nerede büyütüyoruz? Yani kalbi uyumaz diyoruz, biz mi diyoruz?!

«تَنَامُ عَيْنَايَ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي.»

“Gözlerim uyur kalbim uyumaz” o buyuruyor. Biz onun buyurduğuna göre ona hürmet ediyoruz öyle mi? Yani benim **Allâh** katında çok değerim var, o buyuruyor:

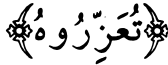
«أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ وَلَا فَخْرَ آدَمُ وَمَنْ دُونَهُ

تَحْتَ لِوَائِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

“Ben âdemoğullarının efendisiyim, iftihar için söylemiyorum” kendisi buyuruyor, **“Âdem olsun, diğerleri olsun kıyamet günü bütün peygamberler benim sancağım altındadır”** kendisi anlatıyor bunları, biz mi uyduruyoruz?

Niye yüceltmeci oluyoruz? Bu hadisler ***“Sahîh”*** de geçiyor yani **Allâh-u Te‘âlâ** ona emrediyor, o da kendisini bize tarif ediyor, yoksa bizim imanımız ne olur? Zâyi olur, ondan sonra adam ne demeye başlar, “Efendim, o da benim gibi bir adam ben de onun gibi bir adam” bunu diyen bir adam peygamberimize tazim etmiş oluyor mu?

Hayır, bu saygı mıdır? Sevgi göstergesi midir? Bu ifadeler hiç İslam ile Kur'ân ile bağdaşır mı?

"Ona son derece tazim edeceksiniz" diyor âyet-i kerîme, senin kendine tazim etmen için bir âyet var mı? Biz kimiz? Ama ona tazim bize emrediliyor, aman arkadaşlar, bu sevgiyle **Allâh Rasûlüne** kavuşalım inşâallâh, âmîn.

Ne kadar günahımız olsa sevgi bizi kurtaracak, ama sevgisiz kayalar, taşlar, donuk varlıklar istedikleri kadar namaz kılsınlar, ibadet etsinler helak olacaklar. Aşksız, sevgisiz, muhabbetsiz din olmaz, iman olmaz.

«ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ.»

"Üç şey kimde varsa imanın tadını bulur" hepsini saymayayım, **Allâh** ve Peygamberi ne kadar sevecek?

«أَنْ يَكُونَ اللهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا.»

"Allâh ve Peygamber dışında ne varsa hepsinden fazla sevecek, bunu bulundurmayan kişi îmânın tadını bulamaz" diyor ***"Buhârî"*** hadîsinde, nasıl olacak?

Evet, devamlı tekâmül etmemiz, muhabbete devam etmemiz, bunun için de yollarına tevessül etmemiz ondan çok bahsetmemiz icab ediyor.

İshak Tücîbî Hazretleri anlatıyor, bunlar çok eski mübarek zatlar, **Allâh** dostları diyor ki, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in sahabesi nasıldılar?

Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* vefat ettikten sonra onu andıkları zaman başlarını eğerdiler, tüğleri diken diken olurdu, ürperirdiler ve ağlamaya başlardılar, mutlaka ismi anıldığı zaman hepsi ağlarlardı ve tâbi'înden birçokları da ona muhabbet ve iştiyaklarından dolayı böyle yapardılar, yani onların halleri, işleri başka, anlatılıyor tabi çok rivayetler zikrediliyor.

Bilhassa **Amr ibni As** Hazretleri mübarek sahabî, onu bazıları sevmez, sahabeyi sevmeyenler Ehl-i Sünnet olabilir mi? **Hazreti Muâviye** sahabî midir? **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in duasını almış mıdır?

Amr ibni As da öyle, **Abdullâh ibni Amr**'ın babası, Mısır fatihi, kıymetli sahabedendir, o zat: "Heybetinden, azametinden, büyüklüğünden dolayı bir kere bile **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i gözüm dolusu seyredemedim.

Bana tarif et deseniz, o kadar yanında bulundum ama size anlatamam" diyor. Çünkü "Sevgimden saygımdan ona gözüm dolusu bakamadım" diyor ve sahabenin hiç birisi bakamamış biliyor musunuz?

Ancak diyorlar **Ebûbekir** ve **Ömer** *(Radıyallâhu Anhümâ)* gözüne bakardılar, o da onların gözüne bakardı, birbirlerine gülerdiler, onların dışında hiçbir sahabî göz dolusu bir kere şöyle bakamamış.

Yüz on dört bin sahâbî, hiç biri göz dolusu bakamamış, bu nasıl bir nursa, nasıl bir heybetse değil mi? İşte öyle anlatıyorlar. Heybetinden, azametinden, saygılarından. Yâ işte **Amr ibni As** *(Radıyallâhu Anh)* öyle diyor:

«مَا كَانَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلاَ أَجَلَّ فِي عَيْنِي مِنْهُ.»

"**Allâh**'ın **Rasûlü**nden daha fazla sevgili kimsem yoktu, gözümde nazarımda ondan büyük kimse de yoktu."

Ne diyor **Hazreti Enes**, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ashabının yanına çıktığı vakit, muhâcirîn ve ensarın yanında otururken bir kimse gözünü bile kaldıramazdı.

Herkesin kafası aşağı eğilirdi, ancak **Ebûbekir** ve **Ömer** *(Radıyallâhu Anh)* bunlar müstesna! **Üsâme ibni Şerîk** *(Radıyallâhu Anh)* diyor: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yanına geldim, sahabe etrafındaydı, hepsinin başında kuş varmış gibi kimse kıpırdamıyor, kuşu kaçırmayayayım dercesine, başında kuş nasıl durur bir saat iki saat, işte onun heybetinden, azametinden öyle duruyorlardı."

Urve ibni Mes'ûd *(Radıyallâhu Anh)* ki, Kureyş onu Hudeybiye senesi **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e gönderdi, o da **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in hallerini müşahede etti, sahabenin durumunu gözledi, orada, sonra nakletti, ***"Buhârî"***de geçiyor onun bu tesbiti.

"Eshâbı ona o kadar tazim ve hürmet ediyorlardı ki, ne zaman abdest alsa abdest suyuna koşuşuyorlardı, hatta abdest suyunu üzerlerine değdirmek için birbirleriyle savaşıyorlardı.

Mübarek ne zaman tükürecek olsa veya burnundan bir şey çıkaracak olsa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* elleriyle, avuçlarıyla onu kapıyorlardı, yüzlerine bedenlerine onu sürüp ovalıyorlardı, mübarek saçından sakalından bir şey düşecek olsa, vücudundan, hemen koşup atlayıp kim önce davranacak diye onu kapıyorlardı.

Bir iş emrettiği zaman onun işine süratle koşuyorlardı, o konuşmaya başladığı zaman seslerini onun yanında kısıyorlardı, ona tazim ve hürmetlerinden kimse keskin nazarla göz kaldırıp da kendisine bakamıyordu" diye anlattı.

Kureyş'e döndüğü zaman bu zat dedi ki: "Ey Kureyş cemaati! Ben, **Kisrâ**'ya -o zaman ki acem kralına- hem de sarayına gittim, Kayser'e gittim, Bizans kralı yani ona da sarayında gittim, yolda seferde rastlamadım, sarayındaki ihtişamı içerisinde gittim, **Necâşî**'ye gittim, Habeş kralı, ona da mülkünde saltanatında gittim, **Muhammed**'in *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ashabının ona yaptığı tazim, hürmet ve saygı kadar hiçbir kabilenin, kavmin ve milletin, hükümdarlarına tazim ettiğini görmedim, onun için yani siz ümitlenmeyin, o insanlar canlarını vermeden size onu teslim etmezler" dedi.

Hazreti Enes *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatırdı: **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i ihramdan çıkarken gördüm, berber onu tıraş ediyordu, -çok nadir usturaya vurdururdu, ama o da sünnettir, usturaya vurdurduğu için-, berber tıraş ederken gördüm sahabe etrafında dolaşıyor, bütün hep dolmuşlar tavaf gibi, bir tüğ düşse hemen kapıyorlar, yâ şimdi bu sahabeye **İslamoğlu** ne diyor?

"Bunlar avam, sıradan adam, Peygamber de bunlardan rahatsızdı" diyor, bu lafı sahabeye diyene bir şey olmuyor, ben doğruyu dediğim zaman bana diyorlar ki "Seninle bizim işimiz kalmadı, çünkü sen ona bir şey diyorsun, buna bir şey diyorsun, "Ben durup durana bir şey diyor muyum?

Evet kardeşim, benim Peygamberim'in sahabesi *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, selef-i sâlihîn benim anamdan babamdan daha değerlidir, benim anama-babama, ırzıma, namusuma sövene, hakaret edene nasıl tepki verip de, rahatsız olup da reddiye yapıyorsam Peygamberime ve sahabeye dokunan hakkında onlardan fazla konuşurum, yazarım ama hakaret etmem.

Herkesin insaniyetine şahsiyetine saygım var, ama bu batıl görüşlere saygım yok, kimse de benden batıl görüşlere saygı beklemesin. Ama kaç kişiyiz benim kafadan, üç kişiyiz, beş kişiyiz:

«اَلسَّوَادُ الْأَعْظَمُ هُوَ الْوَاحِدُ عَلَى الْحَقِّ.»

"Size ayrılmamanızı emrettiğim o büyük karaltı ve Ehl-i Sünnet ve'l-Cemâat'tan ibâret en büyük kalabalık bir kişi de kalsa hak üzere olandır, Sevâd-ı Âzam odur" buyurdu **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*!

Âyet-i kerîmede:

﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾

"İbrâhîm tek başına bir ümmetti" *(Nahl Sûresi:120'den)* buyruluyor.

Biz tek de kalsak ümmet olalım inşâallâh, Ehl-i Sünnet'in tümünün mümessili olalım inşâallâh, bu hususta maddi darlık da görsek, dışlansak da, bazı işlerden reddedilsek de, bazı imkanlarımız ellerimizden alınsa da **Allâh Rasûlü**'nün sevgisi ağır gelsin inşâallâh, kardeşler aman hatır yok, bu işte hatır yok.

Peygamberimizin şanına dokunan konuşmalara, onun dînini değiştirmeye yönelik fikirlere hatır yok, tamam?

Ben sizden bunu istiyorum, kendim de bunu yapmaya çalışıyorum, bu hususta bir örnek olmaya çalışıyorum, ben ölürüm kalırım, başıma ne gelir, **Allâh** bilir:

﴿وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾

"Benim başıma ne gelir, size ne gelir ben bilmem" *(Ahkâf Sûresi:9'dan)* diyor **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

Allâh-u Te'âlâ ona böyle demesini emrediyor. Ancak **Allâh** bildirirse müstesnâ, tabî ona **Allâh** bildiriyor, bize onu da bildirmiyor, gabya dâir hiçbir bilgimiz de yok, kerametimiz yok, hiçbir şeyimiz yok, başımıza ne geleceğini de bilmiyorum amma ne gelirse bu sevgi üzere gelsin tamam.

Evet, işte sahabe anlatıyor, sevgiler anlatılıyor, bunları ben mi uyduruyorum?

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Hazreti Osman**'ı Mekke'ye gönderdi elçi olarak, o da geldi **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in adına tebliğler yaptı, müşrikler:

"Ey **Osman**, **Muhammed**'e izin vermeyiz, o tavaf edemez ama seni severiz aramızda hukuk var, sen buyur tavaf yap" dediler.

Hazreti Osman da senelerce görememiş, gidememiş, muhâcir çıkmış olduğu halde ne dedi Hudeybiye senesinde Ka'be'nin yanında:

«مَا كُنْتُ لِأَفْعَلَ حَتَّى يَطُوفَ بِهِ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.»

"Ben **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* tavaf etmeden tavaf etmem, siz **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e izin vermiyorsunuz bana izin veriyorsunuz bu iş olur mu?!" diyor, anladınız mı?

Her meselede böyle, mesela bir şey soramazlardı heybetinden? Uhud muharebesinde dağıldılar, sıkıntılar, bozgunlar, hezîmetler:

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ﴾

"Müminlerden sözünde duranlar oldu, ahdine vefa gösterenler oldu, muradına erenler oldu" *(Ahzâb Sûresi:23'den)* buyurdu **Allâh-u Te'âlâ**.

Kim muradına erdi, kim ermedi, bunu anlayamadılar, bir şey de soramıyorlar, oradan bir bedevî buldular cahil bir bedevî, tabi onlar öyle diyorlar, yoksa biz cahil bedevî diyemeyiz.

Çünkü bu zat da kim? O da sahâbî, bize göre *(Radıyallâhu Anh)*, ama onlar: "Biz cahil bir bedevî bulduk" diyorlar yani, onların sözü bu, bizim sözümüz değil bu, biz hiçbir zaman sahabeye "Bedevî, Ârâbî, câhil, cühelâ" diyemeyiz.

Onlar bizim başımızın tacı, sahabeden Afrikalı biri vardı, eli benim kolum kadardı, mübarek onun elini nasıl öpüyordu o tâbi'înin büyükleri, **İmâm-ı Âzam** olsun, **İmâm-ı Mâlik** olsun, istediği kadar müctehid olsun, kim olursa olsun.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*ı bir kere bile gören birini buldukları zaman elini ayağını yüzlerine sürerlerdi, öyle "Afrikalıydı, câhilmiş, bedeviymiş, ben müctehidim" demiyorlardı, "Bir kere gören gözlere kurban olalım" diyorlardı, anladınız mı?

Bu lafları da dikkatli konuşalım. Sonra sahabe o bedevî zâta: "Sen **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e sor ki bu muharebede kim affoldu, muradına erdi" dediler.

O da gitti sordu, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yüz çevirdi, cevab vermedi, fakat şimdi başka sahabî olsa yandım diye üzülecek, ama o zat yabancı olduğu için pek etkilenmedi, o arada **Hazreti Talha** *(Radıyallâhu Anh)* geldi, **Talha**'yı görünce **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«هٰذَا مِمَّنْ قَضٰى نَحْبَهُ.»

"İşte bu, muradına erenlerden" buyurdu. Çünkü neden? **Hazreti Talha** *(Radıyallâhu Anh)* kaçmadı, sebat etti, **Efendimizi** omzuna aldı, sırtladı ve Uhud muharebesinde çok büyük bir sıkıntı içerisinde *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i tek başına **Hazreti Talha** yüklendi, o zaman **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«أَوْجَبَ طَلْحَةُ.»

"Talha cenneti vacib kıldı" buyurdu. İşte böyle soramıyorlardı, heybetinden yanına bile yaklaşamıyorlardı.

Muğîre *(Radıyallâhu Anh)*: "Kapısını çalarken tırnaklarla çalıyorlardı" diyor. Tırnak, parmakla değil, tırnak. Edepten, hürmetten, saygıdan.

Berâ ibni Âzib *(Radıyallâhu Anh)*: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e bir mesele soracağım diye istiyorum, senelerce heybetinden yanına yaklaşıp da bir soru soramadım, senelerce yanında beş vakit camide bir soru soramıyorum" diyor anlıyor musun?

Heybet, tazim, tevkîr, şimdi vefat etti, bir şey değişti mi? Değişmedi, aynı saygı orada lazım mı, Medîne'de? Yine de huzurunda, mescidinde, civarında bağırıp, çağırıp, sırtını **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e dönüp, hâşâ dua yapalım, öyle şey olur mu?

Adama: "Dön sırtını, kaldır ellerini dua et, kıbleye doğru" diyorlar. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* arkada, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yüzüne, arkasını döndürüyorlar adamın, şu an orada öyle öğretiyorlar, bir de adam namaza

geçiyor, tam **Efendimiz**'in önünde namaz kılıyor yâhu, kıbleye dönüyor, arkası **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yüzüne geliyor, aman böyle bir edepsizlik yapmayın.

Helak olursunuz, aman aklınız başınızda olsun, sırtın **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yüzüne gelir mi yâ, **Allâh Allâh**, olacak iş mi bu yâ, **İmâm-ı Mâlik**'e sordular: "Kıbleye mi dönüp dua edelim, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yüzüne mi dönüp dua edelim?" diye.

O da sorana ne dedi:

«وَلِمَ تَصْرِفُ وَجْهَكَ عَنْهُ وَهُوَ وَسِيلَتُكَ
وَوَسِيلَةُ أَبِيكَ آدَمَ.»

"Sen nasıl ondan yüzünü döndürürsün, senin de kurtarıcı vesîlen odur, baban **Âdem**'in de kurtulmasına vesile o olmuştur."

O, kıbleden büyük değil mi? O Kâ'be'den daha hürmetli değil mi? **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Kâ'be'ye baktığında ne buyurdu:

«مَا أَعْظَمَ حُرْمَتَكَ فَوَاللهِ حُرْمَةُ الْمُؤْمِنِ
أَعْظَمُ مِنْ حُرْمَتِكَ.»

“Sen **Allâh** katında ne kadar hürmetlisin ama bir mü’min **Allâh** katında senden daha hürmetlidir.”

Ne diyor Mevlânâ:

دِلْ بَدَسْت أُوَرْ كِهْ حَجِّ أَكْبَرَسْت

أَزْ هَزَارَانْ كَعْبَه يَكْ دِلْ بِهْتَرَسْت

كَعْبَه بُنْيَادِ خَلِيلِ أُزَرَسْت

دِلْ نَظَرْ كَاهِ جَلِيلِ أَكْبَرَسْت

“Gönül al ki, bu en büyük hacdır,
Yüzlerce Kâ'be'dense bir gönül daha üstündür.
*Kâ'be Âzer oğlu **İbrâhîm**'in yapısıdır,*
*Mü'minin kalbi **Allâh**'ın Arş'ıdır, **Allâh**'ın evidir, ne yapma? Mü'minin kalbini kırma.”*

diyor, öyle mi? Peki normal bir mü’min bile **Allâh** indinde Kâ‘be’den hürmetli iken, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den niye yüzünü dönüyorsun?

Âdem *(Aleyhisselâm)* ağla ağla af olmamıştır, rahatlamamıştır, en nihayetinde dünyaya indikten sonra yüzlerce sene geçmiştir.

Serendib'te Hindistan'da utancından yüz sene başını göğe kaldıramamıştır, gözyaşlarından ağaçlar yetişmiştir, sonunda:

«رَبِّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ إِلاَّ غَفَرْتَ لِي.»

"**Rabb**im! **Muhammed**'in bahşı hakkı için beni affetmez misin?" diye ısrar edince **Rabbimiz:**

«اَلْأٰنَ غَفَرْتُ لَكَ وَلَوْلاَ هُوَ مَا خَلَقْتُكَ.»

"İşte şimdi seni affettim ey Âdem, o olmasaydı seni de yaratmayacaktım" buyurdu.

Zaten sahih hadiste var bu, **Hâkim** ***"Müstedrek"***te zikrediyor bunu.

Bu mânâda meşhur hadîs-i şerîf vardır:

«لَوْلاَكَ لَوْلاَكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلاَكَ.»

"Habîbim! Sen olmasaydın felekleri de yaratmazdım, melekleri de yaratmayacaktım, cenneti de yaratmayacaktım, Arş'ı da yaratmayacaktım."

Yâ, işte hepsinden değerli **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*!

Ne anlatacağız, hiç anlatmakla bitecek bir şey değil, onu sevmenin alâmetleri var, onun sevdiğini seveceğiz, Ehl-i Beyt'ini seveceğiz, sahâbesini seveceğiz, muhacirleri seveceğiz, ensarı seveceğiz, düşmanlarını sevmeyceğiz, onun kızdıklarına muhabbet beslemeyeceğiz, öyle mi?

Bir şeyi seven onun sevdiğini de sever. **Hazreti Hasan-Hüseyin** hakkında ne buyurdu:

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي أُحِبُّهُمَا فَأَحِبَّهُمَا فَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُمَا.»

"Ya Rabbi! Ben bu iki torunumu seviyorum, sen de onları sev" buyurdu. Ondan sonra ne buyurdu: **"Bunları sevenleri de sev."** Biz **Hazreti Hasan** ve **Hüseyin**'i seviyor muyuz? Elhamdülillâh, çok seviyoruz, bu sevgiyle inşâallâh, **Allâh Rasûlü**'nün sevgisine mazhar olacağız inşâallâh.

«مَنْ أَحَبَّهُمَا فَقَدْ أَحَبَّنِي وَمَنْ أَحَبَّنِي فَقَدْ أَحَبَّ اللّٰهَ وَمَنْ أَبْغَضَهُمَا فَقَدْ أَبْغَضَنِي وَمَنْ أَبْغَضَنِي فَقَدْ أَبْغَضَ اللّٰهَ.»

"Hasan ve Hüseyin'i seven, beni sevmiş olur, beni seven de Allâh'ı sevmiş olur, bu torunlarıma kızan bana kızmış olur. Bana kızan da Allâh'a kızmış olur" buyurdu **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

Aman yâ **Rabbi**! El-Emân!

Hazreti Fâtıma hakkında buyurdu ki:

«إِنَّهَا بِضْعَةٌ مِنِّي مَنْ يُغْضِبُهَا يُغْضِبُنِي.»

"Fâtıma benim parçamdır, onu kızdıran beni de kızdırmış olur." Hazreti Üsâme hakkında **Âişe** anamıza ne buyurdu:

«أَحِبِّيهِ فَإِنِّي أُحِبُّهُ.»

"Ey Âişe! Üsame'yi seveceksin, mecbursun, çünkü ben onu seviyorum, ben seviyorsam bütün ümmetin sevmesi mecbûrîdir."

«آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ.»

"Ensârı (Medînelileri) **sevmek, îmânın alâmetidir, münâfıklığın alâmeti de ensâra buğz etmektir"** buyruluyor hadîs-i şerifte.

Ensârın en büyüklerinden biri de burada yatıyor, **Ebû Eyyüb el-Ensârî** *(Radıyallâhu Anh)*. Ne kadar seviyoruz, Türk milleti mâşâallâh çok tazim ediyor, çok ziyaret ediyor, bazıları uğraşıyor "Kabir ziyareti şirktir, türbelere gitmeyin" diye ama bu millet yutmuyor işte.

Öyle bilim adamlarına, filim adamlarına kimse itibar etmiyor işte, sen istediğin kadar "Meydanı boş bırakmayın doldurun" diyorsun onlara ama adamlar bu meydanı dolduramıyor işte, çünkü onlar "Bu sahabeye gitmeyin" diyor, "Onların yüzü suyu hürmetine **Allâh**'tan istemeyin" diyor.

Osmanlı'dan gelen örfü âdeti, Ehl-i Sünnet'i bozacak görüşleri sevk ediyor, Vehhâbî fikirlerini anlatıyor, bu milletin de ruhaniyeti bunları reddediyor.

Sen istediğin kadar gitme desen de, yine bu millet gidiyor, gidecek, kıyamete kadar **Ebû Eyyûb el-Ensârî**'nin ziyareti durmayacaktır, inşâallâh, bu Türk milleti sahip çıkacaktır bu türbelere inşâallâh, bu sahabenin kabirlerine, bu evliyânın, ulemânın mezarlarına.

Sen ne dersen de, boş, çünkü kalpler **Allâh**'ın elinde, **Mevlâ** bu milleti seviyor, hidayet üzere sabit bırakıyor elhamdülillâh, bizim ecdâdımız onlara nasıl türbeler yaptı görmüyor musun?

Ebû Eyyûb el-Ensârî'nin etrafındaki sandukaları görmüyor musun, o gümüş işlemeleri görmüyor musun, o türbedeki çinileri görmüyor musun, o tazimleri görmüyor musun? Onlar hep neden? Hep sevgiden, saygıdan değil mi?

Bu kadar altı yüz-yedi yüz sene bu Osmanlı yanlış mı yaptı?! **Ebus-suûd** efendiler, **İbni Kemal** paşalar, bunca şeyhulislâm, bu kadar evliyâ yanlış mı yaptı, bunlar en büyük muktedir âlimler, tabî ki saygı göstereceğiz, "Ensarı sevmek" buyruluyor.

Ebû Eyyûb el-Ensârî işte, hem de Ensârın babası, ensar, muhâcir olan sahabeye yardım edenler demek. **Ebû Eyyûb el-Ensârî** *(Radıyallâhu Anh)* Peygamber *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e direk yardım etmiş, evinde altı ay misafir etmiş bir zat.

Allâh civârında bizleri metâlandırsın, dünya âhiret şefaatinden, himmetinden nasiplendirsin, âmîn.

Şâir ne güzel söylemiş:

"Yetişmez mi bu şehrin halkına bu nîmeti Bârî,

Rasûl-ü Ekrem*'in yârî* ***Ebû Eyyûb el-Ensârî****."*

Allâh'ım! Onu bu İstanbul halkına bu civarın kāidi ve şefaatçisi olarak bize gönderdi, mahşere kalktığımızda kabirlerden onun civarında nasib eylesin, sancağı altında **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e kavuşmayı nasib eylesin.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

«مَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِي يَمُوتُ بِأَرْضٍ إِلاَّ
بُعِثَ قَائِدًا وَنُورًا لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

"Ashâbımdan biri bir yerde ölürse, mutlaka kıyamet günü onlar için (haşr sancağını diken) **bir önder ve** (yollarını aydınlatan bir) **nur olarak diriltilir. Sahabem nerede ölürse o bölgenin tüm halkı onun etrafında toplanacak o sancakla bana gelecekler."**

Biz **Ebû Eyyûb el-Ensârî** sancağındayız inşâallâh, tabî burada **Ebû Şeybe el-Hudrî** Hazretleri de var, surun dibinde, **Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yakınlarındandır, **Ebû Sa'îdi'l-Hudrî** *(Radıyallâhu Anh)*ın kardeşi olabilir diyorlar.

Çok büyüktür o da, orada yüzlerce sahâbe yattığı rivayet ediliyor, İstanbulumuz doludur mâşâallâh.

"Ensârı sevmek îman alâmetidir, Ensâra buğz etmek münafıklık alâmetidir, çünkü ben ensarı seviyorum" buyurdu **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*ı seven, onun sevdiklerini sevecek. Peki **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* sahabesini seviyor muydu? Seviyordu.

«اَللّٰهَ اَللّٰهَ فِي أَصْحَابِي لَا تَتَّخِذُوهُمْ غَرَضًا بَعْدِي فَمَنْ أَحَبَّهُمْ فَبِحُبِّي أَحَبَّهُمْ وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِبُغْضِي أَبْغَضَهُمْ.»

“Benim arkamdan sahabemi tenkitlerinizin hedefi haline getirmeyin, sakın sahabemin aleyhine konuşmayın. Onları seven benim sevgimle onları sevmiştir, onlara kızan bana kızdığı için onlara kızmıştır” buyuruyor **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

Ne buyurdu yine **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«لَوْ أَنْفَقَ أَحَدُكُمْ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ.»

“Sizin birinizin Uhud kadar altını olsa hepsini Allâh yoluna verse, benim sahabemin bir ölçek buğdayına değmez, yarım ölçek buğdayına bile değmez, onlar zor zamanda bana yardım ettiler.”

Asla **Hazreti Muâviye**’ye buğz edilemez, asla **Abdullâh ibni Amr ibni Âs**’a buğz edilemez *(Radıyallâhu Anhümâ)*. Hele **Âişe** anamıza asla buğz edilemez, değil mi?

Hazreti Ali tarafındaki sahâbeye de son derece sevgimiz saygımız var, karşı tarafta kalan sahabeye de.

Talha *(Radıyallâhu Anh)* onlar tarafındaydı, cenneti kendine vacib kılan zât, aşere-i mübeşşereden kimseler vardı karşı tarafta, hepsine son derece sevgimiz var, saygımız var.

Hazreti Ali tarafı haklıydılar, iki derece aldılar, karşı taraf isabetsiz ictihad ettiler, bir derece sevab alabildiler, anladınız mı? Ehl-i Sünnet'in itikadı bu, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«مَنِ اجْتَهَدَ فَأَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَمَنْ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ وَاحِدٌ.»

"Müctehid bir karar verdiğinde isabet ederse iki sevap alır, hata ederse bir sevap alır" buyuruyor. Kim bunlardan başka ne derse, onlardan uzak durun.

«وَمَنْ أٰذَاهُمْ فَقَدْ أٰذَانِي وَمَنْ أٰذَانِي فَقَدْ أٰذَى اللّٰهَ
وَمَنْ أٰذَى اللّٰهَ يُوشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ.»

"Sahabeme eziyet eden bana eziyet etmiştir, bana eziyet eden muhakkak Allâh'a eziyet etmiş olur" buyurdu **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

Allâh'a eziyet olmaz ama ne demek, "Kızdıracak iş yaptın" demek, yoksa **Allâh** bizim gibi eziyetlenmez, **"Allâh'a eziyet muamelesi yaparsa yakındır Allâh onu yakalayacaktır"** buyuruyor hadîs-i şerifin devamında.

Onun için arkadaşlar nasıl dersin ki "**Hazreti Muâviye** ezan düşmanıydı", hem de Müslümanların izlediği **İslamoğlu**'nun Hilâl kanalında.

Nasıl dersin ki "Kulağını tıkıyordu ezanı susturmak istiyordu", bunu nasıl Müslüman Ehl-i Sünnet Türk halkına konuşursun, nasıl yutturursunuz bunları millete, ben bunları dediğim zaman niye suçlu olayım ki?

Yapmayalım böyle, sahabeyi sevelim, sevenlerden olalım, sövenlerden olmayalım, **Allâh** muhafaza buyursun, âmîn. Yani mesele ince ince...

Sevgi lafla olmuyor, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i seven onun sevdiği her şeyi sevecek, bakın **Hazreti Enes** *(Radıyallâhu Anh)*: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e baktım, kabağı çok severdi, o acur gibi kabak, Medîne'de de yetişiyor o, tabağın içinde, tabağın kenarında kırıntıları kalmış, parçaları kalmış, tabağın kenarlarından yiyor, kabağın parçalarını arıyordu, mübarek, alıp da yemek için *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

Onu gördüğümden beri o gün bugün kabağı severim" diyor.

Hasan ibni Ali *(Radıyallâhu Anh)*, **Abdullah ibni Cafer** *(Radıyallâhu Anh)* **Fâtımatü'z-Zehrâ** annemizin hizmetçisi -dadısı- olan **Selma** vâlidemizin yanına gidiyorlardı ve ona: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in sevdiği hangi yemek varsa bize de o yemeği yap" diyorlardı.

Yani kendi canımızın sevdiği diye bir şey yok, "O hangi yemeği seviyor ise bize ondan yap" diyorlardı. **İbni Ömer** *(Radıyallâhu Anhümâ)*nın sığır derisinden, ince bir deriden nâlinleri vardı, onları giyerdi, niye? **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onları giyiyor diye. Bütün meseleler onu sevmek üzere, onun sevdiklerini sevmek üzere dönüyor dolaşıyor.

"Onun sevmediklerini sevmemek, sünnetine kim ters çıktıysa, kim onun dininde bidat çıkardıysa, kim onun getirdiği dini tahrif edip değiştirdiyse onlardan uzak durmak da onu sevmenin alâmetidir" diyor ***"Şifâ-i Şerîf"*** gibi mûteber eserlerde.

Şimdi bir adam Peygamberimizin dînine sünnetine bir ilave kattı, reform yaptı, yenilik çıkardı, uydurdu, yani **Mustafa İslamoğlu** gibi "Kadere inanmaya lüzum yok" dedi.

İşte bu, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kızdığı en büyük şey, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bunlar hakkında neler buyurdu, neler:

«لِكُلِّ أُمَّةٍ مَجُوسٌ وَمَجُوسُ هٰذِهِ الْأُمَّةِ الْقَدَرِيَّةُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا قَدَرَ إِنْ مَرِضُوا فَلَا تَعُودُوهُمْ وَإِنْ مَاتُوا فَلَا تَشْهَدُوهُمْ هُمْ شِيعَةُ الدَّجَّالِ وَحَقٌّ عَلَى اللّٰهِ أَنْ يَحْشُرَهُمْ مَعَ الدَّجَّالِ.»

“Her ümmetin Mecûsileri vardır, bu ümmetin Mecûsileri ise Kaderiyye’dir. ‘Kader yok’ diyenlerdir. Onlar hasta olurlarsa ziyarete gitmeyin, ölürlerse cenazelerine katılmayın.

Onlar Deccal’ın şî‘asıdırlar, taraftarlarıdırlar, onlar yaşarlarken Deccal çıkarsa mutlaka Deccal’a uyarlar, eğer Deccal’dan önce ölürlerse **onları Deccal’la birlikte haşretmek Allâh üzerine bir haktır.”**

Bu hadisi en sahîh kaynaklardan ***“Ebû Dâvûd”*** rivâyet ediyor. Şimdi bunlardan uzak durmak da nedir, Peygamber sevgisinin alâmetidir. “Bu da bir görüştür dinleyeyim, anlayayım” dediğin anda senin Peygamber sevgisinden nasibin kalmıyor.

Çünkü kadere îman onun sünneti, âmentünün altı esasından biri.

﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾

"Rasûlüllâh Rabbinden kendine indirilene îman etti, müminler de." *(Bakara Sûresi:285'den)*

"**Allâh** ne indirdiyse Peygamber ne getirdiyse ona îman etmek şart" diyor Kur'ân'da. Zaten **Allâh** ne indirdiyse Peygamber de ona inandı, nasıl kader yok, alın yazısı yok.

Hangi meselede baktınız ki dinde yenilik çıkardılar, onlardan da fikirlerinden de uzak durmak farzdır.

Mesela "Namaz üç vakit, kadın başı açık da namaz kılabilir. Kadın hasta halinde, hayız halinde namaz kılar veya oruç tutar" diyor bâzı ilâhiyat profları.

Hazreti Muhammed *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لاَ تُصَلِّي وَلاَ تَصُومُ.»

"Kadın hayız olduğu zaman namaz da kılamaz oruç da tutamaz" buyuruyor. ***"Buhârî"***de geçiyor bu.

Âişe annemiz ihramdayken umrede hayız olunca üzüldü, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ona:

«هٰذَا شَيْءٌ كَتَبَهُ اللّٰهُ عَلَى بَنَاتِ اٰدَمَ افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي».

"Üzülme bu Allâh'ın Âdem'in kızlarına yazdığı bir şey, temizlenene kadar Kâ'be'yi tavaf edemezsin, geri kalan ihrama girersin, hacının yapacağı her şeyi yaparsın. Temizlenince tavafını yaparsın" buyurdu.

Bu bizim dînimiz. **Yaşar Nûri** gibi, **Bayraktar Bayraklı** gibi biri çıksa şimdi dese ki; namaz kılar, oruç tutar veya **İslamoğlu** gibi sadece oruç tutar dedi, ne oldu bu?

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yoluna uydurma kattı, bidat kattı, bunlardan da, bu fikirlerden de uzak durmak lazım, bunları kim söylüyor, **Kāzı 'İyâz Hazretleri** ***"Şifâ-i Şerîf"***de bunları beyan ediyor, biz on beşde bir ***"Şifâ-i Şerîf"*** dersi yapıyoruz, o derslerde **Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* hakkında daha neler gelecek, neler gelecek. Buraya gelemeyen de internetten takib edebilir.

İşte Peygamberi gerçekten sevenler **Allâh Rasûlü** neyi sevdi ise onu sevdiler, neye buğz etti ise ona buğz ettiler, işte onun ashabı muharebede ne yaptılar, kimi baba oğlunu öldürdü Peygamberin rızası uğruna Bedir'de, değil mi? Baba oğul karşı karşıya gelmedi mi? Geldi.

Reîsü'l-münâfikîn, münâfıkların reisi **Abdullâh ibni Übeyy ibni Selûl**, onun oğlu da **Abdullâh**, oğlunun adı da **Abdullâh**, münâfık babası **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Efendimiz**'i üzecek laflar ediyordu, ne dedi **Efendimiz**'e:

«يَا رَسُولَ اللهِ، لَوْ شِئْتَ لَأَتَيْتُكَ بِرَأْسِهِ.»

"Yâ **Rasûlellâh**! Şu anda istiyorsan başını alayım getireyim" dedi, çünkü Peygamber sevgisi her şeyden, ana-babadan, oğuldan, candan, maldan ileri geçmişti.

Tabî **Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* adam dilden Müslümanım dediği için dokundurmadı, tâki ölene kadar sabretti *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

O başka, evet **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i sevmenin alâmetlerinden biri de Kur'ân'ı sevecek, Kur'ân'ı **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* getirdi, onunla ahlâklanacak.

«كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْاٰنَ.»

"Onun ahlâkı Kur'ân idi" dedi **Âişe** annemiz.

Kur'ân okumayı sevecek, Kur'ân'la amel etmeyi sevecek, Kur'ân'ı anlamayı sevecek, Sünne-t'le amel etmeyi sevecek.

Sehl ibni Abdillâh *(Kuddise Sirruhu)* Hazretleri buyuruyor:

«عَلَامَةُ حُبِّ اللّٰهِ حُبُّ الْقُرْاٰنِ وَعَلَامَةُ حُبِّ الْقُرْاٰنِ حُبُّ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَامَةُ حُبِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُبُّ السُّنَّةِ وَعَلَامَةُ حُبِّ السُّنَّةِ حُبُّ الْاٰخِرَةِ وَعَلَامَةُ حُبِّ الْاٰخِرَةِ بُغْضُ الدُّنْيَا وَعَلَامَةُ بُغْضِ الدُّنْيَا أَنْ لَا يُدَخِّرَ مِنْهَا إِلَّا زَادًا وَبُلْغَةً إِلَى الْاٰخِرَةِ.»

"**Allâh**'ı sevmenin alâmeti Kur'ân'ı sevmektir, Kur'ân'ı sevmenin alâmeti Peygamberi sevmektir *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, Peygamberi sevmenin alâmeti âhireti sevmektirط

Âhireti sevmenin alâmeti dünyâyı sevmemektir, dünyâyı sevmemenin alâmeti de stok yapmamaktır.

Ancak âhiretine yarayacak kadar geçinmek için zarûret miktarı yani kendini muhtaç etmeyecek kadar çalışıp geri kalan âhirete hazırlık yapmaktır."

İbni Mes'ûd Hazretleri *(Radıyallâhu Anh)* öyle buyuruyor:

«لاَ يَسْئَلْ أَحَدُكُمْ عَنْ نَفْسِهِ إِلاَّ الْقُرْأٰنَ فَإِنْ كَانَ يُحِبُّ الْقُرْأٰنَ فَهُوَ يُحِبُّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ.»

"Herkes kendini Kur'ân'a göre ayarlasın, beni **Allâh**-Peygamber seviyor mu, sevmiyor mu? Sen kendini Kur'ân'a arzet, Kur'ân'ı seviyor musun, âyetleri seviyor musun, dersleri seviyor musun, tefsirleri seviyor musun, o zaman **Allâh** ve Peygamberi seviyorsun demektir, onlar da seni seviyorlar" demektir.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i sevmenin bir alâmeti de, onu çok anmaktır, ona çok salevât okumaktır. Hadîs-i şerifte:

«مَنْ أَحَبَّ شَيْئًا أَكْثَرَ ذِكْرَهُ.»

"Bir şeyi seven onu çok hatırlar" buyruluyor.

Adam bir kıza âşık oluyor da gece gündüz onu sayıklıyor, sen hem **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i canından çok sevdiğini iddia edeceksin, hem de günlerce bir salevât okumayacaksın, paran var, pulun var, traş olmaya Yunanistan'a gideceksin, her yere tatile gideceksin, bir kere Medîne'ye gitmeyeceksin.

Şâir ne diyor:

زُرْ مَنْ هَوَيْتَ وَإِنْ شَطَّتْ بِكَ الدَّارُ
وَحَالَ مِنْ دُونِهِ حُجُبٌ وَأَسْتَارُ
لَا يَمْنَعَنَّكَ بُعْدٌ عَنْ زِيَارَتِهِ
إِنَّ الْمُحِبَّ لِمَنْ يَهْوَاهُ زَوَّارُ

"Evin ne kadar uzak olsa da sevdiğini ziyaret et,
Onunla arana ne kadar perdeler
ve engeller girse de.
Sakın uzaklık senin onu ziyaretine engel olmasın,
Çünkü seven gerçekten sevdiğini
çok ziyaret edicidir."

Aşkın ve sevginin kāideleri var, bunlar değişmeyen esaslardır, her işte geçerlidir, insan sevdiğini nasıl ziyaret etmez.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«مَنْ زَارَنِي بَعْدَ مَمَاتِي فَكَأَنَّمَا زَارَنِي فِي حَيَاتِي».

"Her kim beni ölümümden sonra ziyaret ederse beni hayatımda ziyaret etmiş gibidir" buyuruyor.

Ne fark eder, şimdi ziyareti de aynıdır. Seven nasıl onu ziyaret etmez?!

Hâsılı, sevginin en büyük alâmeti kayıtsız şartsız tam bir itaattir. Büyükler ne buyuruyor:

تَعْصِي الْإِلٰهَ وَأَنْتَ تُظْهِرُ حُبَّهُ
هٰذَا مُحَالٌ فِي الْفِعَالِ بَدِيعٌ
لَوْ كَانَ حُبُّكَ صَادِقًا لَأَطَعْتَهُ
إِنَّ الْمُحِبَّ لِمَنْ يُحِبُّ مُطِيعٌ

*"Hem **Allâh**'a isyan edeceksin, hem de*
O'nu sevdiğini göstereceksin,
İşte bu, eşi benzeri görülmemiş muhal bir iştir.
Eğer senin sevgin samimi olsaydı elbette
O'na itaat ederdin,
Şüphesiz ki seven sevdiğine itaat edicidir."

Demek ki **Allâh**'ı ve **Rasûlü**'nü sevdiğini söyleyen kişi onların emirlerini dinlemekle sevgisini ispat etmiş olur. Yoksa sevgi lafla olacak bir iş değil.

Evet daha bir çok alametler var, delaletler var, inşâallâh bir dahaki hafta da nedir, yine rabîulevvel ayında kalacağız inşâallâh.

Allâh *(Celle Celâlühü)* bize sağlık sıhhat verirse bu ayaklar onun aşkı uğrunda daha ne kadar yürüyecek, bu diller onun sevgisi uğrunda dil dökecek, yine âyetlerden, hadislerden konuşacak, **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* aşkına sizin gibi âşıklar, bizim gibi garipler toplanacak inşâallâh.

Allâh meclislerimizi onun nûruyla, onun teşrifiyle, rûhaniyetiyle *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* mâmur eylesin. Cümlemizi af eylesin, mağfiret eylesin.

Âmîn!

Allâh-u Te'âlâ Şöyle Buyuruyor:

"(Habibîm! Ehl-i Kitap, müşrik veya Müslüman; Allah'ı sevdiğini iddia eden herkese) **de ki: "Eğer siz Allah'ı seviyor olduysanız, bana hakkıyla uyun ki Allah da sizi sevsin** (sizden razı olup sevap versin) ve sizin için günahlarınızı örtsün.

Allah (Kendisini sevenlerin günahlarını çokça bağışlayan bir) **Ğafûr'dur;** (Habîbine uyarak sevgisini kazananlara da çok acıyan bir) Rahîm'dir. " *(Âli 'İmrân Sûresi:31)*

İSBN-13: 978-605-9010-19-1
9 786059 010191

10 ₺